

[Jørgen Jensen]

ansvaret over på andre. De taler af og til om ansvarlige partier. Ja men ansvarlige partier er også dem, der har ansvaret for den politik; der er ført. Så tag det ansvar! Erkend, at I har ansvaret for det, og lad være med at lægge ansvaret over på andre! Det er det, der er sket her. Derfor vil jeg godt sige, at vi har et perspektiv. Det har man ikke villet følge, men forhåbentlig bliver man klogere.

Så bare til det enkle, hvordan det vil virke, hvis arbejdsgiveren er påtvunget en arbejder. Skal vi ikke holde op med den problemstilling. Den har jeg hørt indtil trivialitet. Når vi har diskuteret, om en tillidsmand skulle genantages, så sagde man: han må hellere få lidt erstatning, for det er sgu ikke sjovt at komme ind på en arbejdsplads igen, hvis man er tvunget derind. Det er den melodi, man har kørt på, og resultatet har været en utryghed over for at varetage de interesser, tillidsmænd skal varetage.

Det, vi har sagt gentagne gange, er, at anvisning ikke kan adskilles fra den faglige kamp. Anvisning kan ikke være neutral. Det er spørgsmålet om at hævde retten til rimelige løn- og arbejdsvilkår. Det er også spørgsmålet om at nedbryde det misbrug, som arbejdsgiverne gør af ledelsesretten, og det er klart, at dér bliver man også nødt til at sige til arbejdsgiverne, at de skal anvende den arbejdskraft, der nu engang er til rådighed for arbejdsmarkedet. Jeg frygter altså ikke, at det, at arbejdsgivere bliver tvunget til at tage en del af arbejdskraften, skal virke nedbrydende. Det nedbrydende ligger i, at mennesker går og føler sig sat til side i samfundet og overflødiggjort. Det er det, der virker nedbrydende.

Men som sagt skal vi jo nok, inden vi slutter her, have en diskussion om den førte politik, også beskæftigelsespolitikken, og dér kan vi vende tilbage til perspektivet. Men det er slet ikke det, der er lagt op til med de forslag, der ligger her; det er lapperier.

Alfred Hansen (DR):

Jeg vil da gerne takke ministeren for konstateringen af mine mange smukke ord, men den indeholdt desværre ikke noget som helst for de grupper, der her er tale om. Jeg vil i al beskedenhed erkende, at jeg har fundet en overmand, nemlig arbejdsministeren, som i rigt mål overgår mig, både hvad angår antal-

let af ord, og hvad angår selvfærdighed. Det er faktisk lagt op sådan herfra, hr. arbejdsminister, at hvis bare vi vedtager dette uændret, uden at gøre det stykkevis og delt, så har vi klaret arbejdsløshedsproblemet her i Danmark.

Det foranlediger mig til at spørge arbejdsministeren fremfor at spørge, hvor mange der vil gøre brug af denne efterløn: hvor mange arbejdsløse vil vi have i dette land om et år, to år, tre år, fire år? Hvad vil ministeren skyde på? Hvor stor en del af denne byrde skal bæres af de unge arbejdsløse? Det kunne være rart at høre lidt om det, for det har noget med sammenhængen med regeringens øvrige økonomiske politik at gøre. Hvilke planer har man om at indføre andre love, som eventuelt smitter af med øget arbejdsløshed til følge?

Jeg synes, det var en grov konstatering af ministeren at påstå, at jeg ikke har foreslået, hvad der kunne gøres for de grupper, der her er tale om. Jeg har helt klart sagt, at retsforbundet mener, at en lettere adgang til førtidspension og indførelse af delpension bør gennemføres, så de, der fysisk og psykisk er nedslidt og ønsker at nedtrappe deres erhvervsaktivitet eller helt gå ud af arbejdsmarkedet, skal have mulighed derfor. Men vi mener, hr. minister, at finansieringen skal ske over skat-terne.

Med hensyn til de langtidsarbejdsløse turde det være en kendsgerning også for ministeren, at jeg for cirka en måned siden fra denne talerstol stillede spørgsmål til arbejdsministeren om, hvorvidt ministeren var villig til at ændre 4 års perioden til en 5 års periode. Jeg fik det svar fra ministeren, at det ville han ikke ændre. Hr. Kurt Hansen har tidligere i dag gjort opmærksom på, at socialistpartierne sammen med retsforbundet har forsøgt at få socialdemokratiet med til at ændre denne regel. Det lykkedes ikke.

Jeg fandt det ærlig talt overflødigt at bringe det på bane igen, men all right, hvis ikke ministeren har forstået det og kan huske det, så skal jeg gerne gøre det. Vi har fra retsforbundets side sagt, at hvis der kan dokumenteres behov for flere offentlige ansættelser, så vil vi også være med til det. Vi har slået fast, at man bør intensivere færdiggørelsen af de projekterede offentlige arbejder, som er vedtaget her i tinget. Det drejer sig om vejarbej-